ఆకాశం కుండపోతగా కురుస్తోంది. హోరుమన్న గాలి కూడా దాంతో స్నేహం చేస్తోంది ఆ సాయంకాలం పెందలాడే చీకటి కాటుక పెట్టుకుంటోంది ఆకాశంలో బంగారం కత్తులు విరుగుతున్నట్టుగా మెరుపులు వాటి వెంటనే ఉరుములు. ఆకాశంలో దేవతలు దీపావళి పండుగ చేసుకుంటున్నట్లుగా పిడుగులు.

"కొండయ్య తాతా! ఈ వారసం తుపాను కిందెట్టదుకదా కొంపదీసి..." అడిగాడు వెంకడు.

"సెప్పలేంరా! దీని సంగజ్జూస్తే నీ మాటే నిజం చేసేటట్టుంది" అన్నాడు కొండయ్య తాత నిదానంగా ఆరిపోయిన బీడీని వెలిగించుకుంటూ. వాడికి అరవై యేళ్ళుంటాయి. తెల్లటి గడ్డం. పీక్కుపోయిన కళ్ళు దరిద్రదేవత కసితో పీల్చి పిప్పిచేసినట్లుగా ముడతలు పడిన శరీరం.

అకస్మాత్తుగా ఆకాశంలో మెరుపు మెరిసింది. దగ్గరలోనే పెద్ద ఆటంబాంబు పేలినట్టు శబ్దంతో పిడుగు పడింది.

ఆ శబ్దానికి ఆ పాడుపడిన సత్రం కాస్త గజగజలాడినట్లు అనిపించింది.

"ఓలమ్మో యిదేటి మావా... కొంపదీసి సత్రవుగాని కూలిపోదు గదా..." అంది లచ్చి పొయ్యిలో మండే పుల్లల్ని యెగదోసి, వెంకడివంక చూస్తూ దాని ఒంటిమీద చాలీచాలని బట్ట. దాని గుండెలమీద పసిపాప భయానికి కరుచుకుపోయి వుంది.

"ఊరుకోయే! ఏటా అపశకునం మాటలు.." అన్నాడు చంటివాడిని తీసుకుంటూ. పొయ్యిమీద గంజి కుతకుతలాడుతోంది.

పూర్వీకులు ఏ పుణ్యకార్యం ఉద్దేశించి కట్టారోగాని, ఆ సత్రవు చాలా సంవత్సరాల నుండి పాడుపడిపోయి అడుక్కు తినేవాళ్ళకు ఆశ్రయం యిస్తోంది. కుంటివాళ్ళూ, గుడ్డివాళ్ళూ కలిపి మొత్తం ఆయిదారు కుటుంబాలు కాపురం వుంటున్నాయి ఏ కుటుంబం లేనివాడు కొండయ్య ఒక్కడే వాళ్ళకు మంచీ చెడ్డా చెప్పడానికి కొండయ్య వాళ్ళకి పెద్దదిక్కు.

కొండయ్య ఒక్కసారి వరండా చూశాడు. కొంతమంది వండుకుంటున్నారు కొంతమంది ప్రపంచం ఏమైపోనాసరే మనకేం అన్నట్టు నిర్విచారంగా గంజాయి పీలుస్తున్నారు. ఈదర గాలి వరండాని గూడా తడిపేస్తోంది. పొడిగా వున్న స్థలం చూసుకుంటూ, సర్దుకుని కూచుంటున్నారు. వూరికి కొంచెం దూరంగా కడుతున్న కాలనీలో చివరన వుంది సత్రం. దానికి పక్కనే గోనెసంచుల గోడవును

"తాతా! ఈ పొద్దు గెంజి కాసుకోవా" అడిగింది లచ్చి.

అడ్డంగా తలూపాడు

"గింజలు దొరకనేదా ?" వెంకడి ప్రశ్న

"ఎల్లనే లేదురా! యేరే పనిమీదుండిపోనాను"

"పోన్లే మావిస్తాం కుసింత. ఉల్లిపాయ నంజుకుని తాగు" అంది లచ్చి.

"ఒద్దులేయే తల్లీ! సాంబు కొట్టుకాడ టీ తాగేసే వొచ్చాను" అన్నాడు కొండయ్య.

వర్షం మరింత వుధృతమైంది. రోడ్డుమీద నీరు, కంకరరాళ్ళను వొరుసుకుంటూ ప్రవహిస్తోంది.

"ఏటా మొగమాటం. పొయ్యవే లచ్చి... అసలే దరిద్ర వారసం...బయటకెళ్ళలేదు" అన్నాడు వెంకడు కొండయ్య దగ్గరకు దాకతెచ్చియిస్తూ.

నీరసంగా వున్న కొండయ్య గంజి తాగే

సంతానము!
గర్భాశయ వ్యాధులు!
సుఖప్రసవము
సెక్స్ ఆంతరంగిక
సమస్యలు!
మొలలు,చర్మవ్యాధులకు
అనుభవ చికిత్స.
పోస్ట్ ద్వారా చికిత్స కలదు.
సరోజ నర్సింగ్ హోమ్
డా॥ ఎస్. సరోజినీదేవి - డా॥ వి. మధు
(సెక్స్ స్పెషలిస్ట్స్)
H.O. శ్రీనివాస మహల్, గణపతిరావు రోడ్, విజయవాడ-1
● బ్రాంచి చిన్నాటవర్స్, శీలంవారి వీధి, గుంటూరు-1

ప్రతి బుధవారం
ఆంధ్రపత్రిక దినపత్రికలో
"విఫణి వీధి"
ప్రకటనల కాలమ్‌లో మీ వ్యాపార
ప్రకటనలివ్వండి కాలమ్
సెం మీ. రు. 5 మాత్రమే.
వివరాలకు!
అడ్వర్టయిజుమెంటు మానేజరు,
ఆంధ్రపత్రిక, విజయవాడ-3.

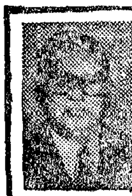
నూతన యవ్వనం పొందండి.
సంతానవంతులు కండి! చర్మ
వ్యాధుల నుండి విముక్తులు కండి
హస్తప్రయోగము వలన కలుగు
నరముల బలహీనత, శీఘ్రస్ఖ
లనము, అంగము చిన్నదగుట,
అవసరకాలమందు అసంతృప్తి, సంతానము
లేకపోవుట, సమస్త చర్మవ్యాధులకు అద్భుత
చికిత్స. పోస్టు ద్వారా చికిత్స కలదు ప్రతి
ఆదివారము భీమవరం షణ్ముఖ లాడ్జి
నందు ఉ॥ 9 నుండి సా॥ 6-30 వరకు
క్యాంపు కలదు.
డా॥ డి. మార్కండేయులు
ఆయుర్వేద భిషక్,
సెక్స్ అండ్ స్కిన్ స్పెషలిస్టు,
పార్కు రోడ్డు, గుడివాడ, 521301,
ఫోన్స్: 522 & 540

మానవత్వపు మజిలీలో...

సరికి కొంచెం చురుకుదనం వచ్చింది. కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా లచ్చి వేపు చూశాడు. అది పసికూనకు పాలు యిస్తోంది.

దరిద్రుల్ని శపిస్తున్నట్టుగా వర్షం కురుస్తోంది వర్షం వచ్చినప్పుడల్లా వాటితో స్నేహంచేసి ఆరిపోయే విద్యుద్దీపాలు మాత్రం యింకా ఆరలేదు. ఆ వెలుగులోనే ఎదురుగా కొంచెం రోడ్డు ప్రక్కగా పెద్ద రావిచెట్టు, దెయ్యం పట్టినట్టుగా పిచ్చిగాలికి వూగుతోంది. విరిగి పడడానికి సిద్ధంగా వున్నట్టు ఫెళఫెళ శబ్దం చేస్తోంది

"ఈ గాలికి రావిసెట్టిరిగి పోతుందేమో" అన్నాడు మరొక బిచ్చగాడు ఆరిపోయిన చుట్టపీక పారేస్తూ.

"అదెక్కడిరిగిపోద్దిరా! అది దేవుడిసెట్టు. ఎవురో యేపసెట్టుకీ దానికీ పెళ్లి సేసి మరీ పాతేర" అన్నాడు వెంకడు

"అందుకనే గిదంట్రటా, ఆ బాబు దాన్ని కొట్టించీనేకపోనాడు లేకపోతే... అతగాడి మేడకు అడ్డంచునా..." అంది లచ్చి.

అతగాడనేవాడి పేరు జగ్గారావు. ఆ వూళ్ళో పేరు మోసిన పెద్ద వ్యాపారస్తుడు. రావి చెట్టుకు ఆనుకుని అరఎకరా స్థలంలో మధ్యలో పెద్ద భవంతి కట్టించాడు. చుట్టూ పెద్ద ప్రహరీ గోడ, లోపల అందమైన పూల చెట్లు, ఆ భవంతికి అందులో ఖరీదైన మనుషులకీ, అంతకంటే ఖరీదైన ఆస్తిపాస్తులకి హామీ యిస్తున్నట్టుగా పెద్ద ఆల్సేషియన్ కుక్క— అడవిలో తిరిగే పెద్దపులిలా పహార్సు చేస్తూ వుంటుంది. ఆ మేడ కాపలా ఆ కుక్కదే.

సత్రవులో చాలా మంది నిర్విచారమైన నిద్రలోకి జారుకుంటున్నారు. వ్యధలూ, వెతలూ లేని జీవితం వారిది. ఉన్నది ఎవరో దోచుకుపోతారన్న భయంలేదు. రేపు ఎలా బ్రతుకుతాం అన్న తపనా లేదు.

"ఏటి తాతా... కునుకు తియ్యవా... ఈ ఎదవ వరసానికి తోడు సలిగాలి గూడా పేరంభమైంది" అంది లచ్చి పిల్లడిని వెంకడి పక్కలో పడుకోబెట్టి. విరిగిపోయిన కుండలో భద్రంగా దాచిన గోనె గుడ్డలు తీసి కప్పింది. కొండయ్య లచ్చి మాటలకు సమాధానం చెప్పలేదు. ఆ వర్షం జోరులో వినిపించలేదు. లచ్చి చిత్రంగా కొండయ్య వేపు చూసి

'జ్ఞాపకం'

జ్ఞాపకం ...
గుండె కొమ్మనుండి
జారిపడిన
అనుభూతి పుష్పం ...
వదలిపోయిన
తొడిమకు
సంకేతం !

— "పైడిశ్రీ"

పడుకుని పడుకుంది. కొండయ్య మరొక బీడీ వెలిగించుకున్నాడు. రావిచెట్టు వెనకాల ఇంద్రభవనాన్ని చూస్తున్నాడు. ఆ భవనం యజమాని, దాని కధ అతనికి తెలుసు.

పది సంవత్సరాల క్రితం సైకిలు మీద గోనెలు అమ్మేవాడు గోనెలు, పేపర్లు, చిత్తు కాగితాలు, ఇనుపముక్కలూ కొనేవాడు. అలాంటిది ఈనాడు, వూళ్ళో రకరకాల వ్యాపారాలు చేస్తున్నాడు. రేపో మాపో కాబోయే చేర్మెను గూడాను సత్రవు ప్రక్కనే స్థలంకొని పెద్ద గోడవును కట్టించాడు. దాన్నిండా గోనెసంచులే ఆ వర్షంలో ఆ మెరుపుల వెలుగులో పాలగాతి భవనంలా, దేవేంద్రుడికి స్వర్గలోకంమీద, ఆ రొటీన్ లైఫ్‌మీద విసుగు పుట్టినప్పుడు భూలోకంలో ఆటవిడుపుకి రెస్ట్ తీసుకుంటానికి కట్టుకున్న భవనంలా జగ్గారావు మేడ తళుకులీనుతోంది.

రావిచెట్టు విరుగుతున్నట్టుగా ఫెళఫెళ శబ్దం. కొండయ్య ఉలిక్కిపడ్డాడు. చెట్టు యధాప్రకారంగానే వుంది. బీడీ ఆరిపోయింది. అ పయత్నంగానే అతని చెయ్యి అగ్గిపెట్టె తీసింది. అందులో మూడే పుల్లలున్నాయి. తడిచిన అగ్గిపెట్టెను జాగ్రత్తగా చేతితో రాసి వెలిగించుకున్నాడు. ఒక్కసారి వొళ్ళు విరుచుకుని లేచాడు. ఆరిపోయిన పొయ్యిల దగ్గర కుక్కలు రెండు నిద్రలో జోగుతున్నాయి.

'ఈ వొరసం ఈ రాత్రికి వదిలేనట్టు లేదు, అనుకున్నాడు మనసులో ఆకాశం కేసి చూస్తూ. ఆఖరి దమ్ములాగి బీడీ పారేశాడు. తమ కాళ్ళు బారజాపి పడుకోవడానికే స్థలం వుంది. మిగతా సత్రవు వరండాలో పెచ్చులూడిని గచ్చు చిత్తడి చిత్తడిగా వుంది.

"ఇంకా తొంగోనేవా కొండయ్య తాతా!" అన్నాడు వెంకడు పక్కకి ఒత్తిగిల్లుతూ.

"లేదురా వుప్పుడే కంటిమీద కునుకు వొస్తుండాది" అంటూనే విరిగిన కుర్చీపెట్టె దగ్గరకు వెళ్ళాడు పాత గోనెగుడ్డ చిరిగినది వేలిమీద వేశాడు. మరొక అంటలో అపురూపంగా పోలిథిన్ పేపరో దాచిన గోనెగుడ్డ ముక్కను తీశాడు వొంటినిండా కప్పుకున్నాడు తృప్తిగా నిట్టూర్చాడు. దీని కోసమే అతను బిచ్చమెత్తడం మాని బజార్లో ఒక కొట్టు దగ్గర సంపాయించాడు. ఆ షాపు యజమాని నెలల తరబడి వాయిదా వేస్తూ ఆ రోజు సాయంకాలమే యిచ్చాడు. కొత్త గోనే వింత రకం వాసన వేస్తున్నాది. నిండా కప్పుకుని కళ్ళు మూసుకున్నాడు. కొత్త గోనె గుడ్డే మో మరీ వెచ్చదనం యిస్తున్నాది. స్వర్గసుఖం పొందినంత ఆనందం అనుభవించాడు. పెట్టెలో ఎవరో బాగా చిరిగిన బనియను దానం చేసింది వుంది. దాన్ని చలికాలం కోసం దాచుకున్నాడు. "ఈ వొరసాకాలమే సలికాలంలా వుంది" అనుకున్నాడు ఆ మర్నాడు ఆ బనియను గూడా తొడుక్కోవాలనుకుంటూనే నిద్రలోకి జారిపోయాడు.

*   *   *

రావిచెట్టు ఫెళ ఫెళ మని విరిగిన శబ్దం. కొండయ్యకి హటాత్తుగా తెలివి వచ్చింది. దూరంగా ఎక్కడో తీతువు పిట్ట హృదయ విదారకంగా అరచిన ధ్వని గుండెల్లో గుబులు పుట్టిస్తున్నాది వర్షం జోరు తగ్గింది. ఎదురుగా కనిపించిన దృశ్యం అతని నిద్ర మత్తు వదలగొట్టింది. కళ్ళు నులుముకుని మళ్ళా చూశాడు.

నిజమే, ఈసారి చెట్టు నిజంగానే విరిగిపోయి పడింది. ఆ పడటం నేలమీద కాదు, కారు మీద పడిందన్న నిదర్శనానికి ఆకుల మధ్య కారు లైట్లు రెండు చిక్కుకుని మందంగా వెలుగు లీనుతున్నాయి.

"ఒరేయ్... వెంకా ... వెంకా..." తట్టి లేపాడు.

"ఏంది తాతా! అద్దరేతిరేల మద్దెల దరువులు..." అన్నాడు లేవకుండానే విసుగుతో.

"లెగెసే! కారు మీద రావిసెట్టిరిగి పడిపోయింది. బహూశా జగ్గారావు బాబే అయుంటాడు. కారు మొఖం గేటు వేపే వుందిరా ... సూద్దాం పదరా..." అన్నాడు ఆత్రుతగా కొండయ్య.

"పొద్దున సూద్దాంలేరా! ముసలాడా తొంగో" అన్నాడొక బిచ్చగాడు, మరుక్షణం నిద్రలోకి జారుకుంటూ; ఎచ్చి రొమ్ముల్ని కానుకుని పసిపాప నిద్రలోనే పాలు అబగా తాగుతున్నట్లుగా వాడి పెదాలు చలిస్తున్న దృశ్యం ఆ కారులైట్ల వెలుగులో కనిపించింది. వీళ్ళతో లాభంలేదనుకుని కారు దగ్గరగా వెళ్ళాడు కొండయ్య. అతని వూహే నిజమైంది. కారులో అచేతనంగా పడి వున్నాడు జగ్గారావు, ఆ మేడ యజమాని. చెట్టు మాను గేటు కడ్డంగా పడిపోయి వుంది దిగాలని ప్రయత్నించాడేమో! కారు డోరు తెరచి వుంది. అతని భుజం మీద బరువైన కొమ్మ పడివుంది. జగ్గారావు బాధతో వణుకుతూ మూలుగుతున్నాడు

ఇంకేం ఆలోచించలేకపోయాడు.

"బాబూ...బాబూ..." భుజం తట్టాడు.

జగ్గారావు ఖరీదయిన బట్టలు వేసుకున్నాడు. వాటిమీద స్ప్రే చేసుకున్న ఫారిన్ సెంటు చల్లగాలి తేమతో కలిసి వింత వాసన కొడుతోంది. జగ్గారావు భారంగా కళ్ళు తెరిచాడు. మళ్ళీ బాధతోనే కళ్ళు మూసుకున్నాడు. కొండయ్యకు ఏం చేయడమో తోచలేదు. గేటువేపు చూశాడు. దొంగలెవరు రాకుండా సూది మొనలాంటి బల్లెంలుగల ఇనుప వూచలతో పెద్ద గేటు. ఎత్తయిన ప్రహరీ గోడ. దానిమీద అంగుళమైనా ఖాళీలేకుండా గాజుపెంకుల ముక్కలు, బయటికేక లోపలికి, లోపలికేక బయటకి వినిపించదు. వర్షం మళ్ళా ఉధృతమయ్యే సూచనలు కనిపిస్తున్నాయి. యింకేం ఆలోచించలేదు కొండయ్య భుజం పట్టుకుని నెమ్మదిగా లేవదీశాడు. దొంగ వ్యాపారాలు చేసి నానా గడ్డి కరిచి పెంచుకున్న జగ్గారావు శరీరం చాలా బరువుగా వుంది. అలాగే సారుతున్న వరద నీటిలో నెమ్మదిగా సత్రవులోకి చేర్చాడు ఆ మహాకాయాన్ని. నెమ్మదిగా తడిచిపోయిన ఖరీదయిన కోటును తీసి ప్రక్కకు పడేసి తను పడుకున్న జాగాలో పడుకోబెట్టాడు. అతని చొక్కా జేబు వంద రూపాయల నోట్ల కట్టలతో నిండివుంది.

క్షణం సేపు నిలబడ్డాడు కొండయ్య. చుట్టూ చూశాడు. స్థలమంతా నీటితో చెమ్మగిలి వుంది. పడుకోటం మాట ఎలా వున్నా తనెక్కడ కూర్చోవాలో తెలియలేదు. ముంజూరు నుండి పడే వర్షం ధార కారు లైట్ల వెలుతురులో వెండి కరుగుతున్నట్లుగా కనిపిస్తోంది.

అప్పటివరకూ అచేతనంగా పడివున్న జగ్గారావు కదులుతున్నట్లనిపించింది. ఆత్రుతగా వంగి చూశాడు. బాధతో మూలుగుతున్నాడు.

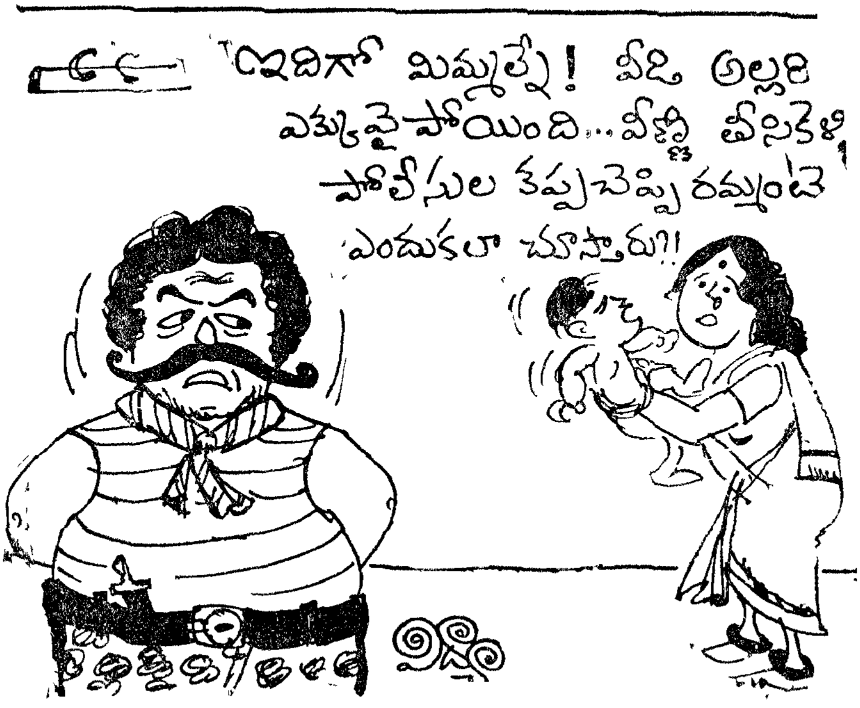

పవిత్ర రుద్రాక్ష

1 నుండి 14 ముఖములుగల పవిత్ర రుద్రాక్షలు, చందనం, తులసి, పసుపుపచ్చ మరియు గులాబిరంగుల జపమాలలు, శిలాజిత్తు, గోరోచనం, దక్షిణావర్తశంఖము, అదృష్టమును కల్పించే శ్రేష్ఠమైన రాళ్ళు, లభించును. కోరినవారికి ధరలపట్టి పంప బడును. హిందీ లేక ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Shree Jagdamba Bhawan
(A.M.) SONEPAT-131001.

డా॥ పి. వి. కె. రావ్, B. A.,
వైద్యవిద్వాన్, వైద్యాచార్య, సెక్స్ స్పెషలిస్ట్,

వివాహము వాయిదా వేయ నవసరము లేదు. హస్త ప్రయోగం, నరముల బల హీనత, శీఘ్రస్ఖలనములకు ఆయుర్వేద చికిత్స.
పోస్టు ద్వారా చికిత్స కలదు.

రావూస్ క్లినిక్,
టి. బి. రోడ్, తెనాలి,
ఫోన్: 700, 1010.

త్వరలో వస్తున్న ప్రచురణలు ♦ అలనాటి చరిత్రలు
ఈనాటి మేటి నవలలు

శ్రీ ప్రసాద్ రచనలు

స్మామాట్ శ్రీ రంగరాయ	10-00
షాజహాన్	13-00
విజయనగర పతనం-1	13-00
విజయనగర పతనం-2	12-00
లకుమాదేవి [రచన లల్లాదేవి] (ఆంధ్రభూమి సీరియల్)	15-00

నవజ్యోతి పబ్లికేషన్స్
ఏలూరు రోడ్, విజయవాడ-2.

బాధారహిత ప్రకృతిసిద్ధమైన ఆరోగ్యము మీదే!
స్త్రీల బాధలు ప్రత్యేకమైనవి

లోధ్ర

75 సంవత్సరములకు పైగా సుఖజీవనమునకు లోధ్ర టానిక్‌ను వాడిన స్త్రీలు ఎందరో

ఉచిత వైద్య సలహాకు ఈ క్రింద పేర్కొనబడిన విలాసమునకు ఈ కూపన్‌ను పూర్తిచేసి మీ జాబుతో పంపండి.

పేరు________
విలాసము________
________PIN________

కేసరి కుటీరం (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్ రాయపేట, మద్రాసు-14
ఏజంట్లు: శీతారామ జనరల్ స్టోర్స్ ఏజన్సీస్ విజయవాడ — సికింద్రాబాద్

మానవత్వపు మజిలీలో...

"ఏం బాబూ! బాధగా వుందా" అడిగాడు కుదుపుతూ కొండయ్య. భారంగానే కళ్ళు తెరిచాడు జగ్గారావు. ఒళ్ళంతా నొప్పిగా వున్నట్లు ముఖం చిట్లించాడు. చలికి పళ్ళు గిట్టకరుచుకు పోతున్నాయి. బయట వర్షం వేగం పుంజుకుంది "దా...హం..." జగ్గారావు నోటి వెంట అస్పష్టంగానే వచ్చాయి. వెంటనే కుండలో నీళ్లు సొట్టలు పడిన అల్యూమినియం గ్లాసుతో తెచ్చి గొంతులో పోయడానికి ప్రయత్నించాడు. కానీ అవి దిగలేదు. అవి మంచుకన్నా చల్లగా వున్నాయి. పెదవులు తడిశాయి. జగ్గారావు కన్ను మూయలేదు.

"ఈ వారసంలో ఏడిగ ఏ కాపీయో ఏ టీయో అయితే గొంతు దిగుతాది కాని ఈ మంచు నీళ్ళ గుటక పడేదెలా" అనుకుంటూనే బుర్ర గోక్కున్నాడు. క్రర పెట్టడుగున కొంచెం మిగిలిన టీ కవరు గుర్తుకు వచ్చింది.

"ఉహు...ఉహూ...ఉహు..." బాగా చలి జగ్గారావును కౌగలించుకుంది.

"అయ్యో! చలికి బాబు గుండె లగిపి పడుతున్నాయి...ఏటి సేయడం బగమంతుడా" అంటూనే తను తెచ్చిన గోనె గుడ్డను కప్పాడు. జగ్గారావు చూస్తూనే వున్నాడు కానీ అతని నోటివెంట మాట రావడంలేదు. కొత్త గోనెపట్టా చాలా వెచ్చగా వుంది. అతని మూలుగు తగ్గింది. కానీ పెదవులు మాత్రం దాహంతో అలమటిస్తున్నట్లుగా కదులు తున్నాయి.

"ఈ బాబుకు టీ డికాషను కాసివ్వాల" అనుకున్నాడు, తల గోక్కున్నాడు. వున్న కాసిని చితుకులు వర్షంలో తడిసి మూల నక్కి వున్నాయి.

ఉన్నట్టుండి ఆకాశంలో మెరుపు మెరిసింది. అదే సమయంలో కొండయ్య బుర్రలో ఆలోచన. "అపును అలాగే చేయాలి" అనుకుంటూ పెట్టె దగ్గరికి వెళ్ళాడు. రేపు తను తొడుక్కోవాల్సిన బనియను తీశాడు. బనియను కాస్త చిరిగిన దైనా గట్టిగా వుంది. దాన్ని ముక్కలు ముక్కలుగా చేశాడు. సిల్వరు తపేలాలో నీళ్ళుపోసి టీపొడి వేసి ఇటుకల పొయ్యిమీద పెట్టాడు. అగ్గిపెట్టె తెరిచాడు

అందులో రెండే అగ్గిపుల్లలు వున్నాయి. అగ్గిపుల్లను చేతితో రుద్ది పుల్ల వెలిగించాడు. అది వెలిగింది. కానీ టప్‌మని ఆరిపోయింది గాలి దెబ్బకు. మిగిలిన దొకటే అగ్గిపుల్ల. అందరూ సాయంకాలం తనదగ్గరే అగ్గిపెట్టె తీసుకుని వండుకున్నారు.

"భగవంతుడా వుప్పుడేటి సేయడం" అనుకుంటూనే జాగ్రత్తగా ఆఖరి పుల్ల వెలిగించి పొయ్యిలో వేశాడు. ఆనందంతో వాడికళ్ళు మెరిశాయి. గుడ్డపీలికలు మండటం ప్రారంభించాయి.

జగ్గారావు వేపు చూశాడు. అతనలాగే వెలిగే పొయ్యివంక చూస్తున్నాడు కొండయ్య ఒక్కొక్క పేలిక వేస్తూనే వున్నాడు. అది మండుతూనే వుంది. అప్రయత్నంగానే జగ్గారావు శరీరంమీద నిండుగా కప్పబడిన కొత్త గోనెగుడ్డను చూశాడు.

ఆ చూపులు ఆలోచనలమధ్య చిక్కుకుని చాలా జ్ఞాపకాలను వెలికి తీసింది. ఆ జ్ఞాపకాల పొరలమీద నాగరిక భాషలో చెప్పబడ్డ పరాభవాలు, చీదరింపులు, అసహ్యాతలు లాంటివి చాలా వున్నాయి

జగ్గారావు గోడవునుండి గోనెసంచులు గోనెపట్టాలు లారీల్లో ప్రతీరోజూ లోడయి ఇతర ప్రాంతాలకు రవాణా అవడం, తిరిగి సరుకు రావడం రివాజు.

రోజూ కారు గోడవును దగ్గరకు వచ్చేది. విదేశీ సిగరెట్టు కాల్చుకుంటూ జగ్గారావు దిగి గోనెపట్టాల లోడింగు చూసేవాడు.

"దండాలండీ బాబుగోరు..." మొట్ట మొదటిసారిగా కొండయ్య.

"ఎవర్రా నువ్వు ఏం కావాలి" అన్నాడు అసహ్యంగా, బిచ్చగాడని గుర్తించిన కొండయ్యను గుర్తించిన జగ్గారావు

"ఏంలేదు పకీరాని గోనెపట్టా యిప్పించండి బాబూ! సలికాలం...దరమ పెబువులు" అన్నాడు వినయంగా.

"మీకందరికీ పంచడానికేనా మేం వ్యాపారం చేస్తున్నాం. ఫో... ఫో... యిక్కణ్ణుంచి" కసిరేశాడు మరో సిగరెట్టు వెలిగించుకుంటూ. అయినా ఆశ వదల్లేదు కొండయ్యను. 'అడగ్గా అడగ్గా ఆ మాత్రం మనసు కరిగి ఓ పట్టాముక్క పారెయ్యడా ఆ బాబు' అన్న నమ్మకంతోనే వుండి చాలాసార్లు అడిగాడు. చాలాసార్లు పరాభవాలు పొందాడు.

"ఎందుకురా ... ఆ బాబు యిచ్చేడా... వుటి పిసినా(రా...సచ్చేటప్పుడన్నా ఆ బాబు మీదేసి కాలుస్తారు. నీకు బుద్ధిలేదురా ముసలోడా" అని మిగిలిన బిచ్చగాళ్ళు తిట్టేవారు. వాళ్ళు అడిగి అడిగి విసిగెత్తిన వారే. వాటిని గూడా లెఖ్కచెయ్యక తన ప్రయత్నం కొనసాగించేవాడు. చివరకు జగ్గారావు కళాసీలు వాణ్ణి కొట్టి బయటకు గెంటవేశారు.

టీ డికాషను మరిగి పొంగుతోంది. వింత వాసన వేస్తోంది, గుడ్డకాలిన వాసనతో స్నేహంచేస్తూ — మరుగుతున్న ఆలోచనల్ని వదిలి వర్తమానంలోకి వచ్చాడు కొండయ్య— కొత్తగోనెపట్టా కప్పుతో వెచ్చగా జగ్గారావు దీనంగా వెచ్చని మంటల్ని చూస్తున్న దృశ్యం కన్పించింది. టీ మరిగి తెప్పరిల్లుతోంది. పొయ్యిలో మంట గూడా తగ్గిపోయింది. మురికి గుడ్డతోనే టీ వడపోసాడు.

"బాబూ ... కొంచెం టీ డికాషను తాగండి" అంటూనే తల మీదకు కొంచెం ఎత్తిపోశాడు. అమృతం తాగినట్టుగా గుటక వేశాడు జగ్గారావు. కొండయ్య కళ్ళు తృప్తితో మెరిశాయి.

జగ్గారావు తృప్తిగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు. అతని ఆకలి బాధకు కాస్త ఉపశమనం కల్గింది.

వేడి నీటితో, అతని మస్తిష్కం పని చేయడం మొదలుపెట్టింది. వాడు తనని అడుక్కున్న రోజులు జ్ఞాపకం వచ్చాయి. అలాంటి కొండయ్య తనని రక్షించాడు. వర్షంలో గాలిలో వీడు రక్షించకపోతే తన గతేంకాను? ఏం అనుబంధం ప్రేరేపించింది వీడిని. అవును వాడు మనిషి ... నేనూ మనిషినే— అతనిలోని కరుణ, మానవత్వపు మమతాను బంధమే కాపాడింది రోజూ. వీడు మనిషికాడు...కరుణా సముద్రుడని దేవుణ్ని అంటారు కానీ కాదు. వీడు...కాదు...కాదు ...ఈ మహాపురుషుడు నా పాలిట దేవుడు... అవమానాలు మగ్గిపోయిన ఈ దేవుని మనసులో, అమృతం పొంగి పొరలుతోంది. లేకపోతే దిక్కులేని చావు నాకు గతి అయి వుండేది. రేపు ఈ దేవుని పూజించుకోవాలి. ఇంత వరకూ, ఈ సత్రవుని గోడవునుగా మార్చాలని, కొనాలని అనుకుంటున్నాను. ఇప్పుడా వుద్దేశ్యం విరమించుకుంటాను. ఈ సత్రవుని విశ్వ కోసం బాగుచేయించి గదులు కట్టిస్తాను. ఈ దేవుని నా దేవాలయంలో పెట్టి పూజించుకుంటాను రేపట్నించి ... అని మనసులో అనుకుంటూనే కళ్ళు తెరిచాడు.

దూరంగా కాళ్ళు ముడుచుకుని కూర్చున్నాడు కొండయ్య. చిరిగిపోయిన మురికి బనియన్ తడిసి ముద్దయిపోయింది వాడి వొంటిమీద పైకప్పు నుండే వర్షంబిందువులు బొట్లు బొట్లుగా రాలుతున్నాయి, అప్పుడప్పుడు. ఇంకెక్కడా వాడికి తల దాచుకుందికి స్థలం లేదు.

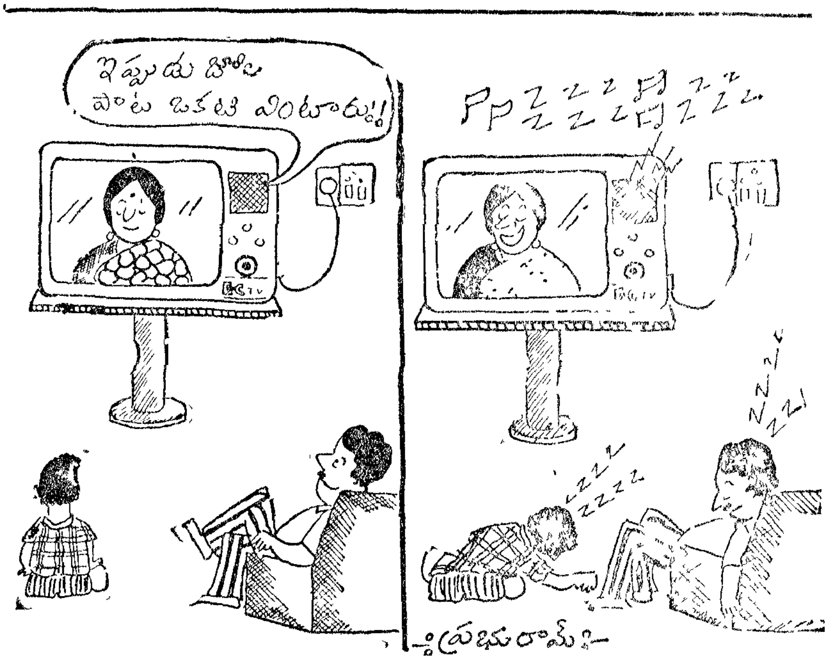

హస్తప్రయోగము - నపుంసకత్వము

సెక్సు హాస్పటల్

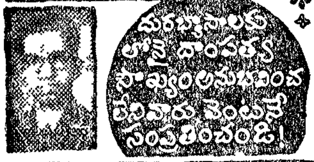

డా॥ A. పూర్ణచంద్రరావు

ముఖవ్యాధులకు ప్రత్యేక చికిత్స

Phone No. 63753

బ్రాంచి : కోటగుమ్మమ్,

అజంతాహోటల్ ఎదుట, రాజమండ్రి.

లతకు పందిరే అందం..... మహిళకు

శ్రీ గోల్డు కవరింగ్ వర్క్సు Regd.

P.B.No.35

ఆంధ్రుల అభిమాన దినపత్రిక

ఆంధ్ర పత్రిక

ఈవ ధ్య 8 పేజీలతో కొత్త శీర్షికలతో, ప్రాంతీయ వార్తల ప్రచురణతో, ఆదివారం అనుబంధంలో ఎన్నో తాజాదనం పొలికే మార్పులతో

వెలువడుతున్నది!

మీరు గమనించారా ?

మానవత్వపు మజిలీలో...

మగతనిద్రలోనే ఉలిక్కిపడ్డాడు కొండయ్య. జగ్గారావు తనవేపే చూస్తున్నాడు.

"బాబూ! ఏటి కావాలి... మరిన్ని టీ చుక్కలు కావాలా..." అనడిగాడు ఆతృతగా.

అడ్డంగా తలూపాడు జగ్గారావు, వెచ్చని నిద్రలోకి జారుకుంటూ.

* * *

"బాబుగోరూ... బాబుగోరూ..."

జగ్గారావుకు తెలివి వచ్చింది. ఆ వచ్చిన వాడు తన నౌకరు. తూర్పున ఉషో రేఖలు విచ్చుకుంటున్న సమయం. ఆకాశం తుపాను రాక్షసుణ్ణి జయించిన విజయ గర్వంతో నిర్మలంగా నవ్వుతోంది.

"బాబూ! రాత్రంతా తమకోసం ఇంటిల్లిపాది బెంగెట్టుకుపోయాం. యెదవ వొరసం బయటికి రానివ్వలేదు. తెగండి బాబూ ఇంటికిపోదాం" అంటూ రెక్కపట్టి లేవ నెత్తాడు నౌకరు.

జగ్గారావు నీరసంగానే లేచాడు. రావి కొమ్మలు తొలగించబడ్డాయి. మేడ ముందు గేట్లు తెరవబడాయి.

"ఏటి బాబుగోరు! భరించలేని వానలో ఎలా వున్నారు రేత్రంతా" అంటూ చుట్టూ వున్న గోనెపట్టాను గొంగళీ పురుగును విదిలించినట్లుగా విదిలించి పారేశాడు. దూరంగా అది రోడ్డు మీది వర్షం మురికి నీళ్ళలో పడ్డాది.

నౌకరు అసరాతో వెడుతూ వెడుతూ వెనక్కు తిరిగి చూశాడు జగ్గారావు.

చిల్లుల వ్యవస్థ

చిరుగుల చొక్కా ఈ వ్యవస్థ
ఎంత కుట్టినా చిరుగు చిరగే
ఆ చొక్కా మళ్ళీ చిరగదని హామీలేదు
అందుకే కొత్త చొక్కా కొనుక్కుందాం

పొత్తూరు రాజేంద్రప్రసాద్ వర్మ

కొండయ్య మూడంకె వేసుకుని నిద్రపోతున్నాడు, తడి గచ్చు మీద.

* * *

ఉదయం తొమ్మిది గంటలయింది. గేరేజీలో వున్న రెండవకారు బయటకు తీయబడింది. జగ్గారావు దాంట్లో ఎక్కాడు. గేటుదగ్గర కారు కొంచెం స్లో చేయబడాది. అప్రయత్నంగానే సత్రవు వేపు చూశాడు. అక్కడ బిచ్చగాళ్ళంతా మూగి వున్నారు.

"ఏం జరిగింది డ్రయివర్..." అడిగాడు.

"ఏంలేదుసార్ రాత్రి వానదెబ్బకు, చలి దెబ్బకూ ఎవడో సచ్చాడు" అన్నాడు గేరు మారుస్తూ.

"ఎవరబ్బా..." అన్నాడు అప్రయత్నంగానే.

"వాడేనండి సార్! మిమ్మల్ని గోనెపట్టా ముక్కలివ్వమని వేధించాడే ఆ ముసలాడే నండి..." అన్నాడు.

"అలాగా డ్రైవర్... కారాపు..." అన్నాడు.

"ఏం సార్..." అన్నాడు డ్రైవరు.

"ఏంలేదులే పోనీయ్" అన్నాడు కాస్త విండోగ్లాసు తెరిచి రోడ్డువంక చూస్తూ.

రాత్రంతా తనకు వెచ్చదన మిచ్చిన గోనెగుడ్డ మురికి నీటిలోపడి కుళ్ళు కంపు కొడుతోంది.

"ఈ అడుక్కుతినే వెధవలు ... దేశానికి చీడపురుగులు... డర్టీ రోగ్స్...మురికి మనుషులు" అలా అనుకుంటూ జగ్గారావు వేగం పుంజుకుంటున్న కారులో ప్రయాణం చేస్తున్నాడు.

మనవి

డాక్టర్ సలహాలు, ప్రశ్నావళి శీర్షికలకి ప్రశ్నలు పంపేవారు తాము పంపే శీర్షిక పేరు రాసి కేరాఫ్ సంపాదకుడు, ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక, గాంధీనగరం, విజయవాడ-520003 అన్న చిరునామాకి పంపాలి. రాసిన వారి పూర్తి పేరు, చిరునామా యివ్వడం ఎంతైనా అవసరం.

— సం.